

אבל בעלי עדרי צאן במושבים יגמרו בזה את הקאריירה שלהם. להקים עדר צאן מעולה לוקח חמישים שנה. לחסל אותו אפשר במחירידי.

פסול

מבחינה ציבורית

איש איגוד הנוקדים, מוסקה ליבנה, האחראי על העדר של עיזי-חרוד והר נחשב לאחד המומחים לגידול צאן בארץ. יש מוטיבציה נוספת להתנדב ליבוא בשר כבש: "אנחנו רוצים לחזור למקורות. הארץ הזאת הייתה תמיד ארץ של מגדלי צאן. אם אנחנו רוצים לקיים עדרים, אנחנו זקוקים לעזרת הממשלה. לכן אנחנו מתנגדים לייבוא."

לטענה, כי נימוקים דומים ניתן להשמיע גם לגבי ענף הבקר בארץ, ולאסור לפיכך גם יבוא בשר בקר קפוא מחו"ל, משיב מוטיב ליבנה: "ההשוואה בין בשר בקר לבשר כבש היא השוואה בין פיל ליתוש. ענף הבקר, למשל, מספק מדי שנה 550 מיליון ליטר חלב. ענף הצאן - רק 6 מיליון ליטר. ייצור החלב מצאן מגיע רק לכאחוז אחד מכלל ייצור החלב בארץ." כפי מגדלי הצאן יש גם טיעונים נוספים נגד יבוא בשר הכבש הקפוא: "אין לו כלל ביקוש בארץ" הם אומרים, "העריבים לא נוגעים בבשר קפוא ועדות המזרח אוכלות בעיקר בשר כבש חי. מי שקונה בשר כבש לחג ולזוכה, לא יקנה לעולם צרכנים העיקריים של בשר הכבש הקפוא הם האשכנזים ולקוחות המיסעדות, שאינם יודעים אם הכבש הוא חי או קפוא. לאלה לא צריך לדאוג לבשר זול."

על סמך נימוקים אלה ביקשו מגדלי הצאן לאסור כל יבוא של בשר כבש מחו"ל. לפני כמה חודשים ביקשו כמה סחרי-בשר ערביים מהגדה לייבא 100 אלה ראשי צאן מומחה, במחירים נמוכים בהרבה ממחיר הצאן בארץ. בקשתם נדחתה. גם בקשות שהגישו יבואני-בשר, שייבאו בעבר בשר כבש לארץ, כמו החש"ב ביד המרכזי או חברת אשור של אפרים איילן, לא אושרו.

אפילו אם ההחלטה היא מוצדקת ביסודי, דהי עצה העובדה שהתקבלה עלידי אינטרסנט המגדל בעצמו עדר צאן הופכת אותה לפסולה מבחינה מוסרית וציבורית. לאריק שרון יש בחוזה החקלאית הפרטית שלו עדר, שמספר הראשים בו נע בין 300 ל-450. הוא עצמו חבר באיגוד הנוקדים, המאגד את כל מגדלי הצאן היהודי-דתיים. שתבע את איסור יבוא בשר הכבש, כתוצאה מההחלטה שקיבל כשר, הנהנה האיכר אריק שרון מהמחירים הגבוהים יחסית שהוא מקבל עבור הטלאים שהוא מוכר לשחיטה.

צדק צריך לא רק להיעשות אלא גם להיראות. במקרה זה, ייתכן שאריק שרון עשה צדק עם מגדלי-הצאן הישראליים שהוא נמנה עימם, אבל מעורבותו האי-שית בענייני שלולת מהחלטתו כל אפשרות להיראות כמעשה צדק.

מחוז

לחוק

אריק שרון יש בעייה. בניגוד להח"ל שת ועדת אשר, שקבעה ששרים במי שלה חייבים למכור או למסור לאחרים עסקים פרטיים שלהם הנמצאים בתחום עיסוקם המינסטריאלי, מוסיף אריק שרון להחזיק בחוזה החקלאית שלו ולהפיק ממנה רווחים. לטענתו אין מי שמוכן לחכור ממנו את החווה, משום שרובצים עליה חובות צמודי-דולארים ל-15 שנה. כתוצאה מכך נקבע תקדים לפיו מסי קנות ועדת אשר מחייבות את כל השרים, להוציא את אריק שרון. בהתערבות ראש הממשלה ועל סמך חוות-דעת של הפרו-ספור אהרון ברק, הוחלט, "שלא ניתן ליישם את המלצות ועדת אשר" למיקוה של שר החקלאות. כתחליף למכירת החווה אל הח"ר, הוטל על מבקר-המדינה להטיל על קורת על עסקי החווה כדי להבטיח את הפרדה בין עסקי הפרטיים של החזאי אריק ועיסוקיו הציבוריים של השר שרון. פרשת יבוא בשר הכבש מוכיחה כי הפרדה מעין זו אינה אלא אהיות-עניינים. הרב המוסרי שמטילה החווה החקלאית על תדמיתו הציבורית של אריק שרון והממשלה כולה יכול להימחק רק אם ייפטר שרון מהחווה שבבעלותו או מהמישרד הי-משלתי שהוא מופקד עליו.

במדינה

המצאות

גם כן בואדם

הזינו הרובוטים בא ישראלי, כדי להציע את שירותיו קאזרחיה

הוא יגיע לישראל השבוע, בטיסה ישירה מהארצות-הברית. הוא ייצא אל כבש המטוס, מלווה בשני טכנאים. חברת נשיא חתרת קסוויר האמריקאית. אחר כך יפגש בידו לשלום לקהל מקבלי-פניו וישא דברי-ברכה קצרים. זהו הרובוט קליטו אספיראה אחד. הרי פעת-הכסורה העולמית שלו יתיערך בתערוכת המצאות הפאטנטים, בבית בני ברית בתל-אביב, שתפתח בשבוע הבא. הדחה, הגישה ורכילות. במלל ה-תעופה בין-גוריון תתקיים מסיבת-עיתונאים לכבוד האורח החשוב, וטכס קבלת-הפנים יוכה אף לכיסוי מצד רשות טלוויזיה אמריקאית. מי יציג את מי - נשיא החברה את הרובוט, או הרובוט את נשיא החבר?

הרובוט קסאוויר דייל וסגן-ראש-ממשלה

רה? השאלה הזו עדיין לא הוכרעה, אך מה ברור כבר עתה: אם יוטל התפקיד על הרובוט, יוכל זה לעשות שימוש מגוון באוצר המילים שלו, המסתכם ב-4,800 מילים. יוציא-מולדינו של הרובוט מסיבירים ללוחזות, כי הרך הנולד מוטל לבצע תפקידי דיילת, דובר, מוסר מידע, מנחה ועוזרת, וכיוצא באלה תפקידים - בדומה לסגן-ראש-ממשלה בישראל.

האם נפתח עידן הרובוטים בישראל? גיורא ברנמן, מארגן התערוכה, טוען שכן. הקשר שלו לרובוטים החל כשניתקל בידעיה קטנה, באחד העיתונים, שסיפרה על המצאת הרובוט החדש בארצות-הברית. הוא התאהב בו מבלי שהכירו החליט, בו במקום, לנסות ולהביאו לארץ. בתיקוה שיימצא לו כזן שוק מתאים. בארצות-הברית יישמש הרובוט בתקופת הייצור הראשונה בכי-20 אלף בתים. בישראל, מספר ברנמן, גילו בו עניין כבר עשרות ארצים, שטרואר לטלפן, לברר מה כישוריו של הרובוט וכמה יעלה להם לשכור את שירותיו בביתם.

על כישוריו הרובוט ניתן ללמד משהו מתוך סרטו של וודי אלן ישנוני: אספיראה אחד יכול לשטוף רצפתו, להדיח כלים, להגיש אוכל ומשקאות, ואולי, אם ירצה, לרכל קצת על השכנים. מוריה, בעודו על פס הייצור, מסתכם ב-4,000 דולר. כמה יעלה בישראל? על כך תלוי, בסופו של דבר, שר-האוצר, שימחה ארליך, או מישור מפקידי דמוי הרובוט.

גי'מס בונד לתינוקות. לבוש כטיי-קון סרטים בנוסח שנות השלושים. ומתוכן גת להתנהג בהתאם, יוכל הרובוט לבקר במקומות ציבוריים, בתי-ספר ובאוניברסיטאות, כשהוא מלווה בצוות הפקה מצוי ייד במצלמות 16 מ"מ או מצלמת טל-וויזיה, ולנהל מיבנה-יבד על פי תסריטים שונים. תעלול פירוטמת זה עשוי לשרת חברות או מוסדות שונים, שירצו להגיע

לכותרות בטלוויזיה, ברדיו או במופעי-פירסום אחרים.

על רקע המצאה מהפכנית זו, ופאטנטים טים מיובאים אחרים שיוצגו בתערוכה, יבלוט בהיעדרו המצאי הישראלי, זה ש"אומרים שיש לו, ראש יהודי" על הכתפיים. אך גם בלעדיו יוכלו מבקרי התערוכה להזיז עיניהם בקולבים משופרים, במאוורר המופעל על-ידי רוח, במלכודות עכברים מיוחדות במינה, במכשיר לניקוי שיניים המופעל בלחץ מים, בגלאי-עישן ובתיק גי'מס בונד, ההופך, בשעת הצורך, לעגלת תינוקות.

עיריות

החבולת השעות הנוספות

עובד העירייה ביקש

להשפיע על הפקידה שתשקר

ותחפה על מעינתו,

ואשתו אמרה לה:

"את תירדפי!"

רמי ליב, מנהל רשות-הנוער-הקהילה בעיריית גיבעתיים, הוא אדם חסכן מ"טיבעו. כדי לכסות את הוצאות הדפסת עבודת-הגמר שלו בחינוך נהג לאשר לעובדי דות ממחלקתו שעות נוספות ועבודות שאותן לא ביצעו. ואת הכספים שילשל לכיסו או שהשתמש בהם כשלוט ל"מד-פיסות. "קובה קרייזמן מאשר", כך נהג להפיג את חשדותיהן של העובדות שמהן ביקש טובות אישיות. הדבר יכול היה להימשך עוד ועוד, לולא עירנותה של עובדת אחת, אורה בקר, האחראית על כוח-אדם ועל כספים בעירייה.

רישום כוזב. רמי ליב (43), עובד

בעיריית גיבעתיים מאז 1964, נוסף להיותו עובד עירייה הוא מרצה באוניברסיטת תל-אביב ומוזמן מעת לעת לתת הרצאות בנושאי חינוך ופסיכולוגיה בכל רחבי הארץ. ליב, יליד פתח-תיקוה, גרוש ונשוי בשנית ואב לשניים, מתגורר כיום ברמת-גן, בשנה שעברה סיים את עבודת האמא.איי. שלו בחינוך, לצורך העבודה נעזר ליב בבחורה בשם גילה חזן, שעשתה עבורו עבודת סטטיסטיקה. למקורביו סיפר ליב כי זוהי סטטיסטיקה בענייני העירייה.

כדי שלא ישלם לה מכיסו, רשם את גילה כמדריכה בקייטנות-ילדות למרות שלא עבדה שם. גילה זו אינה מוכרת כלל באגף כוח-אדם בעירייה. מסתבר כי אין נוהגים לרשום עובדות זמניות בעירייה באגף כוח-אדם. הרישום נעשה על-ידי ליב עצמו. מזכירתו של ליב טענה, כי שיתח עם המערכת, כי אינה מכירה את גילה, וזאת אחרי שלב נשמע אומר לה שלא המסור פרטים.

כתבנית נוספת שלב השתמש בשירו-תיה היתה סמינרסטית בשם נילי בגון (לשעבר חיון). את שירותיה השיג רמי מעובדת המשרד בתישבע (שבי) זרחה, שהיתה מדריכה למלאכה מטעם העירייה ומחסנאית. שבי רוח (23), העלולה לעמוד עתה לדין בשל תמימותה, היא צעירה דקת-גו ילידת צפון-אפריקה, בעלת שיער חום גולש ועיניים ירוקות.

40 במקום 7,8. בתמימות שלא-תיאמן

גוללה את גירסתה: "בשנה שעברה ביקש ממני רמי ליבצוא עבורו בחורה שתדפיס לו חומר. הצעתי לו את חברתי נילי. כשנילי גברה את עבודתה בא אלי רמי, וסיפר ששילם לנילי 1,000 לירות. הוא אמר שהוא רוצה להחזיר לעצמו, הוא הכסף וביקש ממני לרושם לזכותי 40 שעות נוספות. הדבר היה צריך לקבל את אישורו של סגנו, אורי ברורי. כש-נפגשנו שלושתנו, הבטיח לנו רמי כי העניין מאושר על-ידי ראש העירייה קובה קרייזמן.

"עשיתי כדבריו. לא חשבתי בכלל ל"שאל את ראש העירייה אם זה נכון. רשמתי לעצמי 40 שעות נוספות. בשעה שלמעשה עבדתי רק 7,8 שעות נוספות באותו חודש. כשהגיעה המשכורת, ניגשתי לאורה בקר וביקשתי ממנה שתעזור לי לחשב מה מגיע לי ומה מגיע לרמי. סיפרתי לה שלמעשה לא עבדתי שעות נוספות.

(המשך בעמוד 37)

הייתי נזתן מייזון לירות. בשביל לזדע מה חושב אבא שלה לכת על הבת היפהפייה שלו, מילמל לעצמו השוטר שהתלווה אל שלי הנני, המואשמת בהדחת עדים, בצאתה אל קבר אביה ביום הראשון האחרון. על-פי הרשאה מיוחדת של השופט יעקב קדמי, שולי מאופרת בכבודות, מלווה באחיה, צלם-האופנה ג'קי ובאמה, הורשתה באופן חד-פעמי לעזוב את כותלי בית המעצר אברוכביר, שם שהתה מאז יום השישי שעבר, כדי לעלות לקבר אביה ביום השנה למותו. מייד לאחר-מכן החזורה, בליווי מישמר השוטרים הצמוד, אל בית-המעצר, ומשם נלקחה לכלא-הנשים נווה-חירצה.

ביום השישי שעבר הוזמנה שולי ל-אולמו של השופט המחזוי יעקב קדמי, כדי למסור עדות במישפט המתנהל נגדה, אחרי שביום הראשון של אותו שבוע לא הודתה באשמות המיוחסות לה. לבקשתו של עורך-הדין שלה, צבי לידסקי, הקדים השופט קדמי את המשך מישפטה שלא מקובל.

בכלל, דומה כי אנשי-החוק והשופט גסי-יחד נוהגים בשולי הנני לפנים משורת הדין.

ביום ראשון הורשתה כתבת העולם הזה, שרית ישי, להיפגש עם שולי ולראיין אותה. התובע, משה ורטהיים, נעתר ללא היסוס להפגיש את הכתבת והנאשמת. בחדרו הצר, שדרכו מוכנסים העצורים מן המעלית המובילה אותם ממרתף המע-צרים אל אולם בית-הדין, בנוכחות שתי השוטרות שליוו את שולי וסניגורה, התקיים הראיון הקצרצר.

שולי, באיפור כבד, לבושה חצאית אופ-נחית עשויה תחרה צבעי ורוד וסגול ובגופייה שחורה ללא חזיה, נעולה סנדלים גבוהי-עקב. בידה החזיקה פינקס קטן, שבו רשמה במהלך המשפט רשימת ללא-הרף, ופתקים שהעבירה לבקדחתנות לעורך-הדין שלה. היא אמרה לכתבת:

"אני אהרוס אותו! אני אראה לו! הכל בגללו! הוא הביא אותי לידי זה. מה אני מבינה בחוקים? זה הוא ששלח אותי למנדוזה, ואמר לי להשפיע על אשתו! זה לא היה רעיון שלי בכלל! ואז נקבה בשמו של האיש, שאותו היא מאשימה כי הוא זה שגרם את מאסרה והסתבכותה, והמשיכה:

"הוא שיכנע אותי מלכתחילה להגיש את התביעה נגד העולם הזה, פגש אותי ואמר שהעולם הזה דופק אותי ולמה אני שותקת לו. אחר-כך הינחה אותי בדיק מה לעשות. כמו שאמר לי, כך עשיתי. "אני לא אשתוק לו! אני לא אוכל את החרא לבד. אני מצפצפת. לא עושה חשבון לאף אחד. אף אחד מעולם לא עשה חשבון לי!"

אחרי שנרגעה מן הלהט שבו אמרה את דבריה, נשאלה שולי כיצד היא עוברת את תקופת מערה. היו לה תלונות בשפע, והיא אמרה: "האסירות בנווה-חירצה לא רגילות לכוונות מהסוג שלי. לכן, כל הזמן נספלות אלי כל מיני נרקומניות ולסביבות והופכות את החיים שלי ממש לגיהנום. עדיכדי-כך שביקשתי לשבת בביתו, ובימים האחרונים אני נמצאת כתא בודד לגמרי, ללא שותפות, ואין לי קשר לאסירות האחרות."

"יהיו לכם

צרות נוראות!"

מיד לאחר-מכן הורה שולי ב-מעלית העצירים למרתף העצורים, והחזורה לנווה-חירצה. ביום החמישי, שבו משך מישפטה, שוב זכתה ביחס מיוחד. שעות ארוכות לפני תחילת המישפט הורשתה לשבת במיסדרונות הקומה הרבי-עית של בית-המישפט-המחזוי. היא שוחחה עם אחיה ג'קי, המלווה את מישפטה מאז תחילתו. אמה לא נראתה בשטח. אורח נוסף במקום היה צעיר יפה-תואר, ששולי סירבה לנקוב בשמו.

הדברים שאמרה שולי לכתבת על האיש שהדיח אותה, כביכול, הגיעו לאוזניו של סגן-ניצב אליהו אריאלי, ראש המיפגל לפעמים חמורים במטה-האצטי, שאמר ל-כתבת העולם הזה: "אם שולי תגיד את הדברים האלה במישפט, החקירה תקבל תפנית חדשה, אנו מעוניינים במיוחד ללכוד את אלה המסיתים אנשים להדיח עדים מעדותם. ולהשפיע עליהם לשנותה." באותו יום העיד מפקח חיים בולקין, צעיר בעל בלורית לבוש מיכנסי-גינס, הנראה יותר כסטודנט מאשר כאיש-מודיעין ביחידה הארצית שהוקמה בעקבות ה"ח